

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Urto/10/2019
Identifikačné číslo spisu: 3018200312
Dátum vydania rozhodnutia: 13.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3018200312.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 13. novembra 2019 v Bratislave, v konaní o uznanie a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky, v trestnej veci odsúdeného P. X., o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. júla 2019, sp. zn. 2Ntc/18/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného P. X. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „súd“) rozsudkom z 9. júla 2019, sp. zn. 2Ntc/18/2018, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol o uznaní rozsudku Okresného súdu v Rakovníku, sp. zn. 2T/42/2017, zo dňa 30. mája 2017, právoplatného dňa 30. mája 2017 na území Slovenskej republiky, ktorým bol občan Slovenskej republiky P. X., nar. XX. R. XXXX v Z., trvale bytom F. Z., t. č. vo výkone trestu v Českej republike, uznaný vinným z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 205 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 4 písm. c), pokračujúceho prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 228 ods. 1 a porušovania domovej slobody podľa § 178 ods.1, ods. 2 Trestného zákonníka Českej republiky na skutkovom základe tam uvedenom.

Za spáchanú trestnú činnosť mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, vo výkone ktorého bude odsúdený P. X. pokračovať po jeho odovzdaní na územie Slovenskej republiky, a to podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený (č. l. 96 spisu), v ktorom namietal, že hoci pred rokom súhlasil s výkonom trestu na území Slovenskej republiky, tak momentálne nevidí dôvod, aby pretrhol väzby, ktoré si v Čechách vytvoril (družka) a nastúpil na výkon trestu odňatia slobody na Slovensko. Je toho názoru, že nakoľko je vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republike umiestnený v 1. diferenčnej skupine, premiestnením na Slovensko do horšej diferenčnej

skupiny by stratil rôzne zákonné výhody, kontaktné návštevy a v neposlednom rade by sa zhoršil jeho psychický stav. Žiadal, aby súd bral do úvahy aj to, že v Česku vo výkone trestu odňatia slobody má stabilnú prácu, ktorá je ohodnotená oveľa viac ako na Slovensku.

K podanému odvolaniu odsúdeného sa nevyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v súdom stanovenej lehote.

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania odsúdeného postupom podľa ustanovenia § 317 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd v Trenčíne postupoval v súlade s § 4 ods. 1 písm. a), ods. 2, § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z., čl. 6 bodu 2 písm. a) Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008“), pri uznaní rozsudku Okresného súdu v Rakovníku, Česká republika, sp. zn. 2T/42/2017, z 30. mája 2017, právoplatného 30. mája 2017, na území Slovenskej republiky v časti trestu odňatia slobody uloženého P. X., a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v osvedčení nebol skutok justičným orgánom štátu pôvodu označený priradením ku kategóriám trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z., preto súd skúmal s poukazom na § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. podmienky obojstrannej trestnosti činu a zistil, že P. X. bol právoplatne odsúdený pre trestný čin, ktorý je trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a napĺňa znaky skutkovej podstaty pokračujúceho trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2, ods. 4 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 125 ods. 1 Tr. zák. a § 138 písm. j), písm. e) Tr. zák. v súbehu s trestným činom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. a porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby desať rokov a že menovaný je štátnym občanom Slovenskej republiky, na ktorej území má zároveň aj trvalý pobyt [§ 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. s prihliadnutím na § 3 písm. g) tohto zákona].

Keďže v posudzovanej veci nebola zistená existencia žiadneho zákonného dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu vyššie uvedeného rozsudku českého súdu v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., nebolo možné postupovať inak, ako tento uznať a rozhodnúť zároveň o jeho vykonaní na území Slovenskej republiky. Vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bez zmeny prevzatý z uznaného rozsudku, je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 zákona č. 549/2011 Z. z., pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného a zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii spojenej s odňatím slobody a nebolo potrebné ju primerane upraviť (§ 17 ods. 2, ods. 3 cit. zákona).

Zákonný a správny je aj výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože odsúdený bol v dobe posledných desiatich rokov pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

V ostatných častiach najvyšší súd odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v predmetnom prípade sa súhlas odsúdeného na odovzdanie výkonu rozhodnutia do vykonávajúceho členského štátu - Slovenskej republiky nevyžaduje (viď čl. 6 bod 2 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v EÚ v platnom znení; a tiež § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z.). Navyše po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť odsúdený vyhostený na základe uznávaného rozsudku z územia Českej republiky v trvaní 7 rokov.

Skutočnosti, ktoré uvádza odsúdený v podanom odvolaní, že má lepšie podmienky na prácu a v dôsledku jeho premiestnenia sa pretrhnú väzby s jeho družkou a zhorší sa jeho psychický stav, nie sú žiadnymi skutočnosťami, ktoré by mohli byť prekážkou pri rozhodovaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia na území Slovenskej republiky a nie sú ani skutočnosťami, ktoré by mohli byť dôvodom na odmietnutie uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na odvolacie námietky odsúdeného P. X. považuje za potrebné uviesť, že dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § zákona č. 549/2011 Z. z.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.